

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 19. Episcopi cum S. Chrysostomo congregati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 401.

peram durabat. Perditas illas pecunias quæ emendis dapibus impenderentur, existimabat, atque Sacrilegii genus esse, ali qua subtrahere pauperibus, & in convivas conferre. Putabat etiam inde æconomis prætextum præberi, ut commentarios suos inutilibus expensis augerentur.

q. 103. tandem in vastissima Civitate vel omnes in Dignitate constitutos, ad mensam suam vocandos esse, vel neminem. Ita de his Palladius S. Chrysostomi amicus loquitur, at ex ipsa ejus solertia, qua huius amici morem excusat, deprehenditur fuisse insolitum, quod Hospitalitas secundum S. Paulum Episcoporum officiis accenseretur.

1. Tim. 3, 2.
Tit. 1. 8.

§. XIX.

Episcopi cum S. Chrysostomo congregati.

Pall. dial.
p. 67.

Theophilo ad Quercum prope Calcedonem Conciliabulum agente, S. Joannes Chrysostomus Constantinopoli cum quadraginta Episcopis in Atrio Episcopalis domus sedebat. Stupebant omnes, & quærebant, quibus artibus Theophilus accersitus, ut ad accusationes atroces responderet, tam brevi temporis mora Principum animos in transversum agere, & majorem Clericorum partem suæ factioni conciliare potuisset. S. Chrysostomus dicebat: *Orate, Fratres mei, & si Ego sum*

sum Christum diligitis, nullus propter me Ecclesiam suam deferat. Nam sicut scriptum est: ego enim jam delibor, & tempus solutionis meae instat. Præfagit animus, me post toleratas multas ærumnas e vita excessurum. Agnosco conjurationem Satanæ; bellum, quod ei meis sermonibus infero, ultra sustinere non potest. Memento mei in vestris precibus; ita propitius sit vobis Deus! Ad hæc verba aliqui dolore obruti, & lacrymis perfusi remanebant, alii Episcopi caput, oculos, & ora osculati e congregatione abierunt.

Rogavit S. Joannes, ut redirent, tum dixit: *confidete, Fratres mei! cobibete lacrymas, & cessate vestris suspiriis dolorem meum augere. Mibi enim vivere Christus est, & mori lucrum.* Nam rumor ferebatur Joannem, ob nimiam dicendi licentiam, capite plectendum. Et adjunxit: *memores estote verborum, quæ sæpius vobis dixi, banc vitam esse brevem peregrinationem. Num Patriarchis, Prophetis, & Apostolis meliores sumus, & immortalitatem nobis deberi credamus?* Unus S. Chrysostomus, ex præsentibus dixit: *Lugemus, & defleamus, nos orphanos, Ecclesiam Viduam, contemptas leges, ambitionis triumphum, derelictos pauperes, & populum Doctore privatum.* S. Chrysostomus digito indice volam sinistram pulsans, quod facere solebat, cum aliquam rem altius meditare-
tur,

Sæculum V.

A. C. 401.

2. Tim. 4, 6.

p. 68.

Philipp. I.

21.

Sæculum V. tur, respondit: *satis est, Frater mi!*

A. C. 401. *li plura addere; sed ut dixi: ab Ecclesia*

p. 69.

vestris ne discedite! Verbi Divini Predicatio per me non incepit, nec me extincto cessabit. Eulysius Episcopus Apamiensis in Bithynia dixit: Si in Ecclesia nostris manemus, haud dubie cogemur communicare, & subscribere. S. Chrysostomus: communicate, ut Schisma devideatur, sed non subscribe, nihil enim mali Conscientia exprobrat, ob quod deponi merear.

Ipsis hæc loquentibus, adsunt, qui indicant, advenisse a Theophilo delegatos. Jussit eos admitti, & quæsit, quem ordinem in Ecclesia tenerent? responderunt, se esse Episcopos. Erant duo juvenes, Dioscorus, & Paulus, nuper in Libya ordinati. S. Chrysostomus rogavit, ut sederent, & causam, cur venissent, aperirent. Dixerunt: *unam epistolam habemus, quam reddimus.* Jussit, ut legeretur. Legit, mandantibus Delegatis,

p. 70.

juvenis ex Theophili domesticis. Epistolæ tenor erat: *Sanctum Concilium ad Quercum congregatum Joanni. Itaque ne quidem Nomen Episcopi addiderant: Accepimus Libellos contra te nobis traditos, in quibus innumera mala continentur.*

Socr. VI.

c. 2.

892. VIII.

tur. Veni ergo, & adduc tecum Presbyteros Serapionem, & Tigrium, his enim opus est. Tigrius Evnuchus erat. Paulus

Paulus quoque Lector vocabatur. Hac e-
pistola recitata, Episcopi, qui S. Chryso-
stomo aderant, Episcopos tres, Lupicinum,
Demetrium, & Eulysium, & duos Pres-
byteros, Germanum, & Severum mise-
runt, mandantes, ut Theophilo suis ver-
bis renunciarent: *Cave, in Ecclesia Schis-*
matis causa sis! si Nicenis Canonibus con-
temptis vis judicia agi, tu ipse ad nos in
banc Civitatem transi, nam prior a nobis
judicandus es, quia Libelli te accusantium
in manibus nobis sunt, qui, in articulos
septuaginta divisi, manifesta continent cri-
mina. Deinde Concilium nostrum nume-
ro vestrum superat; triginta sex Episco-
pi estis ex una tantum Provincia, nos vero
ex diversis Provinciis quadraginta sumus,
& septem inter nos Metropolitæ numeran-
tur. Servamus hodieque epistolam tuam,
quam ad Confratrem nostrum Joannem de-
disti, non licere Episcopo extra limites
Provinciae suae quemquam judicare.

Tum S. Chrysostomus ad Episcopos
suos: ut vobis lubet, resistite; etiam mi-
hi ad ea, quæ mihi denunciantur, respon-
dendum est. Et ad Theophili Legatos
conversus, dixit: usque in hanc diem ad
meam notitiam non pervenit, esse aliquem,
qui sciat, quædam in me reprehendenda,
si autem vultis, ut coram vobis in judicio
stem, ejicite ex vestro Concilio inimicos
meos apertos; tum de loco, in quo judica-
ri

Sæculum V.
A. C. 401.

Ep. ad Inn.
apud Pall.
p. 13.
p. 71.

p. 72.

S. Chryso-
stomus,

ri

Sæculum V.
A.C. 401.

*ri me oportet, non contendam, quamvis
fine omni dubio in hac Civitate judicandum
essẽm. Illi ergo, contra quos excipio, sunt
primo Theophilus, quem convincam Alexan-
driæ & in Lycia dixisse: ad Regiam
vado, ut Joannem deponam. Atque hoc
ipsum velle, argumento est, quod mihi bene
usque nec collocutus fuerit, nec communis
caverit. Deinde Acacius, quem etiam ju-
dicem recuso, quia dixit: offam ipsi præ-
paro amarulentam; ut nihil dicam de Se-
veriano, & Antiocho, nam brevi vindicem
Dei manum sentient. Virorum istorum
molitiones in theatris Spectatorum rixis
exploduntur. Si ergo serio vultis, ut mihi
vobis sistam, hos quatuor e Judicio meo
mero tollite, & jubete, ut tanquam Accu-
satores agant; tunc ego non vestrum me-
do, sed totius orbis terrarum Judicium
subibo. Porro scitote, etsi millies ad me
miseritis, vos nihil aliud responsi relativi-
ros.*

Theophili Legatis vix limen egressis,
adest ab Imperatore Notarius, mandatum
asserens, ut Joannes in Judicio compa-
re cogeretur, quod Adversarii ejus petie-
rant. Instabat Notarius, ut obediret, &
postquam ei responsum, intrant duo Pres-
byteri, S. Chrysostomi Clerici, a Theophi-
lo missi; nempe Eugenius, qui post hæc
Episcopatum Heracleensem, perfidia
præmium, obtinuit, & Isaac Monachus.
Illi

Isti ad S. Chrysostomum: *Concilium te* Sæculum V.
A. C. 401.
vocat, ut venias, & causam dicas. S. Chry-
 sostomus per alios Episcopos responderi
 iussit: *quis vobis iudicii modus? inimi-*
cos meos non expellitis, & me per meos
Clericos citatis. Mox in hos Episcopos
 Theophili clientes manus injiciunt, unum
 verberant, alterius vestem lacerant, ter-
 tium stringunt vinculis, ad S. Chrysosto-
 mum capiendum præparatis, & scaphæ
 impositum, abvehi jubent, omnibus, quo
 deferretur, ignaris.

§. XX.

*Quæ in Concilio ad Quercum acta
 sint.*

Hoc modo S. Joannes Chrysostomus Phod. cod.
59.
 quater citatus nihil aliud respondit.
 Nihilominus Episcopi ad Quercum con-
 gregati in ipsius causa ulterius progressi
 sunt. Cum aliquot Articulos ex illis vi-
 ginti novem, quos Joannes Archidiaco-
 nus proposuerat, examinassent, Isaac
 Episcopus tradidit alium libellum, articu-
 los octodecim, sed ferme eosdem conti-
 nentem. His subjunxit, se ipsum a S.
 Joanne sæpe crudeliter habitum. S. Epi- c. 18.
 phanium noluisse cum ipso communica-
 re propter Origenistas, nempe, Ammo- 2.
 nium, Euthymium, Eusebium, Heracli-
 dem, & Palladium. Nulla de Dioscoro
 mentio, qui Magnorum Fratrum quartus
 erat,